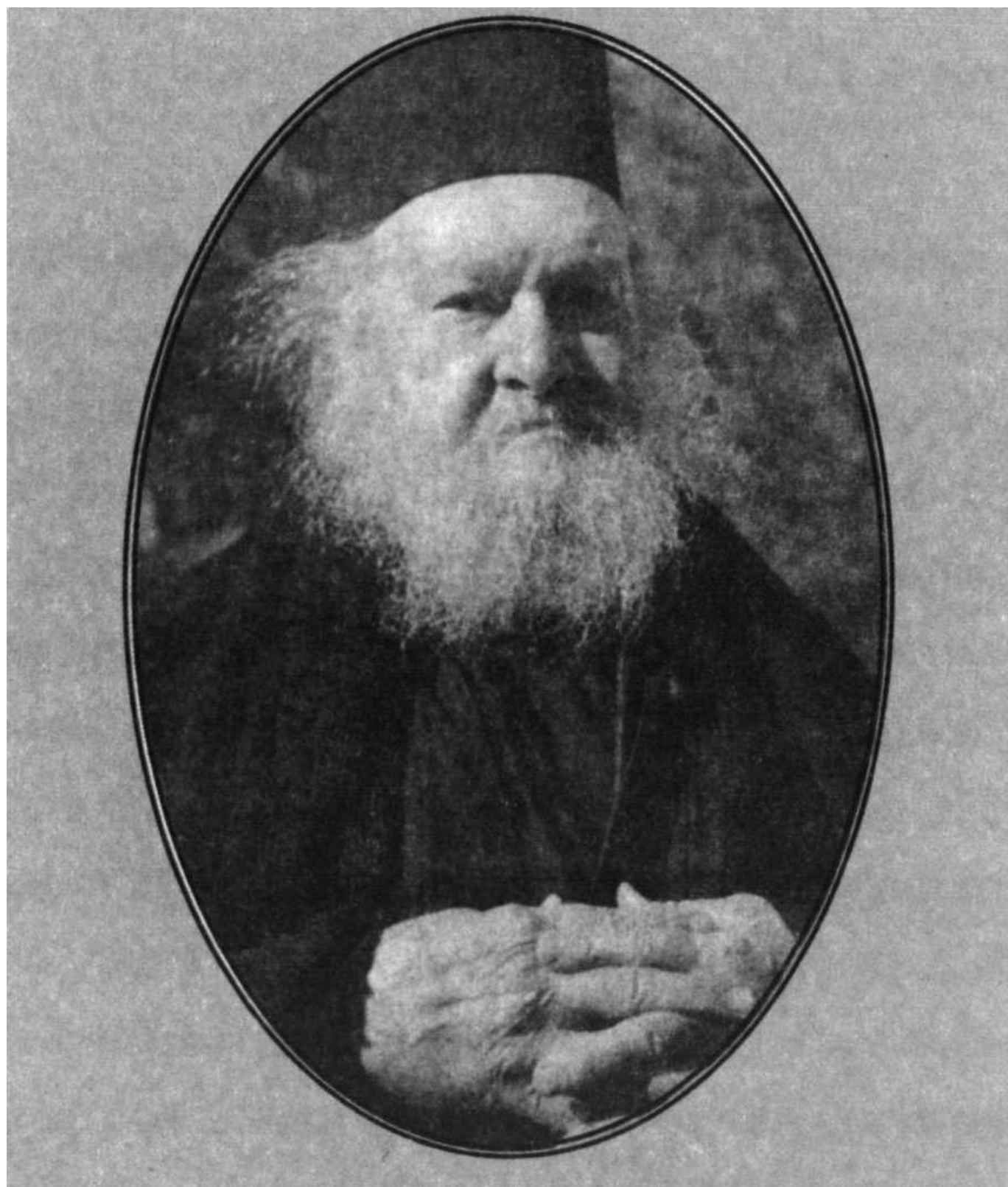

16 Ιουλίου 2025

Ιερομόναχος Δωρόθεος Κουτλουμουσιανοσκητιώτης (1873 - 16 Ιουλίου 1966)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Γέροντας Δωρόθεος ο ευθύς, ταπεινός και άκακος

Image not found or type unknown

Γέροντας Δωρόθεος ο ευθύς, ταπεινός και άκακος

Ο κατά κόσμον Δημήτριος Τσιρώνης γεννήθηκε στη Δίβρη Ηλείας το 1873.

Δεκαπεντάχρονος κρυφά ήλθε να μονάσει στο Άγιον Όρος. Κατευθύνθηκε στην Καλύβη του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου της Κουτλουμουσιανής σκήτης του Αγίου Παντελεήμονος. Οι Γέροντες, λόγω της απαγορεύσεως των αγενείων στο Άγιον Όρος, και επειδή ήταν μικρός, τον φύλαγαν μέσα στην Καλύβη και κρεμούσαν σκεπάσματα στην απλωταριά, για να μη φαίνεται. Εκάρην μοναχός, το 1894, με τ' όνομα Δωρόθεος. Χειροτονήθηκε διάκονος το 1898 και πρεσβύτερος το 1904.

Ο αγιασμός έξω του Κυριάκου της σκήτης Κουτλουμουσίου κατά την πανήγυρη της 27.7.19

Image not found or type unknown

Ο αγιασμός έξω του Κυριάκου της σκήτης Κουτλουμουσίου κατά την πανήγυρη της 27.7.1940

Αργότερα απέκτησε δύο υποτακτικούς, τον ιερομόναχο Αντώνιο και τον μοναχό

Σάββα. Τον δεύτερο τον πρόλαβα λίγο στη σκήτη, όταν ήλθα το 1985. Κατόπιν πήγε στη μονή Εσφιγμένου όπου και εκοιμήθη. Σε νεαρή ηλικία ψηφίσθηκε ηγούμενος ο Γέροντας Δωρόθεος στη μονή Εσφιγμένου, αλλά δεν θέλησε ν' αναλάβει. Στη συνέχεια κατοίκησε, το 1934, στο Κουτλουμουσιανό Κελλί του Τιμίου Προδρόμου στις Καρυές. Διετέλεσε επί δεκαετία εφημέριος και τυπικάρης του ναού του Πρωτάτου. Άφησε φήμη εξαίρετου τυπικάρη. Ήταν επίσης σπουδαίος Πνευματικός. Στο πετραχήλι του εξομολογήθηκε ο αρχιεπίσκοπος Κύπρου Λεόντιος († 1947), όταν επισκέφθηκε το Άγιον Όρος.

Ο Γέροντας Δωρόθεος (δεξιά) με τον Γέροντα Ιερώνυμο Σιμωνοπετρίτη

Image not found or type unknown

Ο Γέροντας Δωρόθεος (δεξιά) με τον Γέροντα Ιερώνυμο Σιμωνοπετρίτη

Για λόγους υγείας και λόγω διαφόρων πειρασμών αναγκάστηκε ν' αφήσει το

αγαπητό του Άγιον Όρος, περί το 1944. Στην αρχή εγκαταβίωσε στην Αγία Μονή της Άνδρου, ως Πνευματικός της εκεί γυναικείας αδελφότητας. Λόγω όμως των εκεί διχοστασιών, για το ημερολογιακό ζήτημα, αποσύρθηκε. Το 1952 μετέβη στην ιερά μονή Αγίου Ιωάννου Θεολόγου Παπάγου Αθηνών, όπου παρέμεινε έως τέλους Πνευματικός της αδελφότητας αλλά και πλήθους κόσμου. Λειτουργούσε τακτικότερα με κατάνυξη και ευλάβεια και αν δεν έβλεπε, λέγουν, σημείο στο άγιο ποτήριο, δεν μετελάμβανε. Κοινωνούσε με δάκρυα, με χαρά, με φωτεινό πρόσωπο. Η γλυκιά του λαλιά και η ηρεμία του μετέδιδε στο εκκλησίασμα ειρήνη. Τον λίγο ελεύθερο χρόνο του τον αφιέρωνε στη φίλη προσευχή.

Ιερομόναχος Αντώνιος, υποτακτικός του Γέροντος Δωροθέου

Image not found or type unknown

Ιερομόναχος Αντώνιος, υποτακτικός του Γέροντος Δωροθέου

Τις ημέρες που εξομολογούσε, από το πρωί ως αργά το βράδυ, άνθρωποι όλων των

ηλικιών, μοναχοί, μοναχές και λαϊκοί, ανέμεναν ώρες για να τον δουν και να εξομολογηθούν. Ήταν ένας έμπειρος και διακριτικός Πνευματικός, ένας άριστος ιατρός ψυχών. Μαζί με τον ομόψυχο και φίλο του Γέροντα Ιερώνυμο Σιμωνοπετρίτη († 1957). στο μετόχι της Αναλήψεως. αποτελούσαν τους πνευματικούς στυλοβάτες κατανόηση. ανεκτικότητα, συγκατάβαση και συγχωρητικότητα. Τα λόγια του άγγιζαν τις καρδιές των ανθρώπων: «Τέκνον. διατί έπραξες έτσι; Μη, τέκνον μου, μη λυπήσεις ξανά τον Κύριόν μας. Τέκνον, έχεις έλλειψιν εις τα πνευματικά; Έλα, τέκνον μου, να κάμωμεν μαζί προσευχήν διά το πρόβλημά σου. Τέκνον, διατί θυμώνεις; Μήπως έχεις εγωϊσμόν; Τέκνον, μη βιάζεσαι στην ανάγνωσιν. Καλλιέργησε την ευλάβειαν. Σε ακούει ο Κύριος. Προσπάθησε, τέκνον μου, περισσότερο. Θα σου κάνω και εγώ προσευχήν».

Πολλές μοναχές μιλούσαν για το προορατικό του χάρισμα. Όταν κάποτε μία μοναχή σκεπτόταν μόνη της να φύγει κρυφά από το μοναστήρι για πάντα, την κάλεσε, για να της πει: «Ήθελα κι εγώ να επιστρέφω στο Άγιον Όρος και είχα λογισμούς. Μπήκα στην εκκλησία να λειτουργήσω και βλέπω μπροστά μου τον άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο να μου λέει: “Άφες τέκνον, Μην έχεις φροντίδα. Εγώ που σε έφερα εδώ, έχω και την μέριμνά σου!”». Η αδελφή κατενύγη κι έμεινε στη διακονία της. Έξι μήνες προ της εκδημίας του πληροφόρησε τις μοναχές για τη μόνιμη αναχώρησή του. Αγιορείτες πατέρες φρόντισαν το λείψανό του και τα της ταφής του. Μία μοναχή έγραψε στον τάφο του:

Δωρόθεος Τσιρώνης

Ιερομόναχος, ετών 93

Εκοιμήθη εν Κυρίω 16.7.1966

Έφηβος ζηλώσας οσιότητα,

ευθύς, ταπεινός, άκακος

και πράος ως ασώματος

βιώσας, εν βαθυτάτω γήρει.

Εξεδήμησας προς Κύριον,

ίνα λάβης τον στέφανον

της αθανάτου ζωής.

Τα πνευματικά σας τέκνα.

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Δημητρίου Καββαδία ιερομ.. Μοναζουσών σύναξις, Αθήναι 2005. σσ. 125-131.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Α' – 1956-1983, σελ. 483, Εκδόσεις Μυγδονία, Α' Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.